מחוון למורה

מחוון: "כי לה' המלחמה": דוד וגלית

🚪 **כרטיס כניסה:** 1. שמואל, בבית לחם, בבית ישי (טז, יג). 2. ניגן בכינור כשהרוח הרעה באה על שאול, והיה נושא כליו (טז, כא-כג). 3. בני אדם רואים את המראה החיצוני, וה' רואה את הלב (טז, ז). לקבל כל תשובה סבירה; הכרטיס לא נבדק בציון.

1. גלית: ענק, "גָּבְהוֹ, שֵׁשׁ אַמּוֹת וָזָרֶת", לוחם מנעוריו; נשק: כובע נחושת, שריון, כידון, חנית וחרב; בוטח בנשק ("בְּחֹרֶב וּבַחֲנִית וּבְכִידוֹן"). דוד: נער, אדמוני ויפה מראה, רועה; נשק: מקל, קלע וחמש אבנים; בוטח בה' ("בְּשֵׁם ה' צְבָאוֹת").
2. הוא מאיים, מעליב ("אֲנִי חֵרַפְתִּי אֶת-מַעַרְכוֹת יִשְׂרָאֵל") ומפחיד, כדי שלא יעזו לצאת אליו. זה עבד: "וַיֵּחַתּוּ וַיִּרְאוּ, מְאֹד".
3. הוא לא היה רגיל אליהם ולא יכול היה ללכת בהם. הוא לקח את הכלים שהוא מכיר: "וַיִּקַּח מַקְלוֹ בְּיָדוֹ", חמש אבנים חלקות וקלע.
4. הוא כבר עמד מול חיות חזקות ממנו, וה' הציל אותו; לכן הוא בטוח שה' יציל אותו גם עכשיו: "הוּא יַצִּילֵנִי מִיַּד הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה".
5. שה' מנצח במלחמה, לא החרב והחנית: "כִּי-לֹא בְחֶרֶב וּבַחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ ה'". מצודת דוד: ה' נלחם על שגלית חירף את עמו.
6. תשובה טובה: הביטוי מתאר מאבק של מישהו חלש לכאורה מול מישהו חזק מאוד. לפי הפרק דוד ניצח כי בטח בה', לא פחד, והשתמש בכלים שהוא מכיר (קלע ואבנים) ולא בנשק כבד. פסוק אפשרי: "וְאָנֹכִי בָּא-אֵלֶיךָ, בְּשֵׁם ה' צְבָאוֹת" או "כִּי לַה' הַמִּלְחָמָה". (ניקוד מוצע: משמעות 1, סיבות 3, פסוק 1.)

פרשנות מסומנת כפרשנות (מתוך ספריא). נוסח הפסוקים ממכון ממרא; שם ה' מובא בכתיב ה'. ממלכתי: שמואל א נלמד בכיתה ז' (פרקים טז-יז חובה; יח-כה יחידת בקיאות לבחירה). חמ"ד: לפי מתווה תשפ"ז ספר שמואל א נלמד בכיתה ח', והיחידה מתאימה גם לה; לימוד עם רש"י, רד"ק ומצודת דוד. יש לבדוק מול התכנון השנתי של בית הספר.